

KOMISJA KODYFIKACYJNA

PODKOMISJA POSTĘPOWANIA UKŁADOWEGO.

ZESZYT 2.

PROJEKT PRAWA O POSTĘPOWANIU UKŁADOWEM

PRZYJĘTY PRZEZ KOLEGJUM UCHWAŁAJĄCE
KOMISJI KODYFIKACYJNEJ
W DNIU 5 WRZEŚNIA 1934.

WARSZAWA — 1934.

KOMISJA KODYFIKACYJNA

PODKOMISJA POSTĘPOWANIA UKŁADOWEGO.

ZESZYT 2.

PROJEKT PRAWA O POSTĘPOWANIU UKŁADOWEM

PRZYJĘTY PRZEZ KOLEGJUM UCHWAŁAJĄCE
KOMISJI KODYFIKACYJNEJ
W DNIU 5 WRZEŚNIA 1934.

WARSZAWA — 1934.

325560

Projekt wstępny prawa o zapobieganiu upadłości opracował członek Komisji Kodyfikacyjnej, sędzia Sądu Najw. Br. Stelmachowski. Pierwsze czytanie projektu odbyło się w czasie od 31 marca 1933 do 18 kwietnia 1934 w podkomisji postępowania układowego, w skład której wchodził członkowie Komisji Kodyfikacyjnej: wicemarszałek Sejmu St. Car (zast. przewodniczącego), sędzia S. N. Br. Stelmachowski (referent), adw. J. Skąpski (współreferent), sędzia S. N. W. Miszewski oraz adw. Z. Rymowicz. Obradom przewodniczył wicemarszałek St. Car — z wyjątkiem trzech posiedzeń, na których przewodniczył sędzia W. Miszewski. W obradach podkomisji brał ponadto udział, jako przedstawiciel Ministerstwa Sprawiedliwości, sędzia Sądu Okr. M. Wyderko. Protokół prowadzili adw. St. Peszyński i apl. adw. J. Prusiecka.

Projekt, uchwalony w pierwszym czytaniu przez podkomisję i ogłoszony drukiem w maju 1934, jako Nr. 77 zbioru ogólnego wydawnictw Komisji Kodyfikacyjnej, rozesłany został do opinii sądom, urzędom, organizacjom prawniczym i gospodarczym oraz poszczególnym prawnikom.

Po nadejściu opinii, w czasie od dnia 16 — 19 sierpnia 1934 odbyło się drugie czytanie projektu przez podkomisję w składzie: prof. J. J. Litauer (przewodniczący podkomisji), sędzia S. N. Br. Stelmachowski (referent), adw. J. Skąpski (współreferent), sędzia S. N. W. Miszewski oraz adw. Z. Rymowicz. W obradach podkomisji brali ponadto udział: członek Komisji Kodyfikacyjnej prof. M. Allerhand z głosem dorad-

ym oraz z ramienia Ministerstwa Sprawiedliwości sędzia S. M. Wyderko i z ramienia Ministerstwa Przemysłu i Handlu radca ś. Baudouin de Courtenay. Protokół prowadził adw. St. Peszyński.

Projekt powyższy podkomisja przyjęła jako projekt prawa o postępowaniu układowem, uchwalając jednocześnie rezolucję, dotyczącą znowelizowania art. 277 kodeksu karnego pod tym względem, aby zastosowanie tego przepisu było ograniczone tylko do kupców.

Projekt, uchwalony przez podkomisję w drugim czytaniu, został przyjęty z pewnemi zmianami w dniu 5 września 1934 przez Kolegium Uchwalające Komisji Kodyfikacyjnej w składzie następującym: Prezydent Komisji B. Pohorecki, Wiceprezydenci: St. Bukowiecki i I. Koschembahr-Łyskowski, w zastępstwie przewodniczącego podkomisji członek podkomisji W. Miszewski, referent Br. Stelmachowski, współreferent J. Skąpski. W posiedzeniach Kolegium brali ponadto udział: delegat główny Ministra Sprawiedliwości Podsekretarz Stanu St. Sieczkowski oraz przedstawiciel tegoż Ministerstwa M. Wyderko. Protokół prowadził St. Peszyński.

PROJEKT
PRAWA O POSTĘPOWANIU UKŁADOWEM.

R o z d z i a ł I.

Podstawy i warunki otwarcia postępowania układowego.

Art. 1. Kupiec, który wskutek wyjątkowych i niezależnych od niego okoliczności zaprzestał płacenia długów lub przewiduje w najbliższej przyszłości zaprzestanie ich płacenia, może żądać otwarcia postępowania celem zawarcia układu z wierzycielami.

1. ¹⁾.

Art. 2. Nie ma prawa żądać otwarcia postępowania układowego ten, kto:

1) nie prowadzi przedsiębiorstwa przynajmniej od lat trzech;

2) będąc kupcem rejestrowym, nie prowadzi księgowości według zasad prawidłowej rachunkowości kupieckiej, albo, nie będąc kupcem rejestrowym, nie prowadzi księgowości, z której byłby widoczny stan jego majątku;

¹⁾ Liczby, umieszczone pod artykułami, oznaczają odpowiednie artykuły ogłoszonego drukiem projektu ustawy o zapobieganiu upadłości, uchwalonego w pierwszym czytaniu przez podkomisję postępowania układowego („Komisja Kodyfikacyjna“. Podkomisja postępowania układowego. Zeszyt 1, ogólnego zbioru Nr. 77).

3) już raz zawarł układ w postępowaniu układowym lub był upadłym, jeżeli od chwili zatwierdzenia układu lub ukończenia postępowania upadłościowego nie upłynęło jeszcze lat pięć;

4) nie wykonał układu, zawartego w postępowaniu układowym lub upadłościowym.

2.

Art. 3. W razie otwarcia postępowania układowego na żądanie spółki jawnej lub komandytowej, spółnik, odpowiadający za zobowiązania spółki bez ograniczenia, może żądać otwarcia postępowania układowego w stosunku do swego majątku, chociażby nie zachodziły warunki, wymagane w punktach pierwszym i drugim artykułu poprzedzającego.

Art. 4. § 1. Postępowaniem układowym nie są objęte następujące wierzytelności:

1) podatki i inne daniny publiczne bieżące i zaległe za rok, poprzedzający otwarcie postępowania układowego, oraz podatki, mające pierwszeństwo zaspokojenia z poszczególnych przedmiotów majątkowych;

2) opłaty z tytułu ubezpieczeń społecznych i przymusowego ubezpieczenia ogniowego bieżące i zaległe za rok, poprzedzający otwarcie postępowania układowego;

3) należności z umowy o pracę;

4) należności z umowy o rentę lub o dożywocie oraz alimenty;

5) należności, zabezpieczone zastawem;

6) należności, zabezpieczone hipoteką albo w rejestrze z wyjątkiem hipotek sądowych, uzyskanych w ostatnim miesiącu przed otwarciem postępowania układowego.

§ 2. Postępowaniem układowym nie są objęte również roszczenia o wydanie mienia, które w razie upadłości byłoby wyłączone z masy upadłości.

4, 5.

Art. 5. § 1. Postępowanie układowe, otwarte na żądanie spółki jawnej lub komandytowej, obejmuje tylko majątek spółki. Odpowiedzialność spółników za zobowiązania spółki pozostaje bez zmiany.

§ 2. Postępowanie, otwarte na żądanie spółnika w stosunku do jego majątku, obejmuje także jego udział i inne prawa majątkowe w spółce.

3,

Rozdział II.

Przepisy ogólne o postępowaniu.

Art. 6. § 1. Do przeprowadzenia postępowania układowego właściwy jest sąd okręgowy, w którego okręgu znajduje się zakład główny przedsiębiorstwa dłużnika, a gdy dłużnik ma kilka przedsiębiorstw w okręgach różnych sądów — jeden z tych sądów; jeżeli dłużnikiem jest osoba prawna — sąd, w którego okręgu znajduje się jej siedziba.

§ 2. Sąd okręgowy orzeka w wydziale handlowym, a jeżeli wydział handlowy nie jest utworzony — w wydziale cywilnym w składzie trzech sędziów.

6.

Art. 7. W postępowaniu układowem stosuje się odpowiednio przepisy kodeksu postępowania cywilnego, jeżeli prawo niniejsze inaczej nie stanowi.

12.

Art. 8. Zastępstwo przez adwokatów obowiązuje, poczynając od założenia środka odwoławczego do sądu apelacyjnego.

Art. 9. § 1. Sąd może zarządzić dochodzenia i przeprowadzić dowody, jakie uzna za potrzebne.

§ 2. Biegłym, powołanym w toku postępowania do wyrażenia opinii co do stanu majątkowego dłużnika, dłużnik obowiązany jest okazać księgi, rachunki, faktury, korespondencję i wogóle wszystko, co będzie potrzebne.

7, 19.

Art. 10. § 1. Sąd może z urzędu lub na wniosek wierzyciela nakazać dłużnikowi złożenie przysięgi, że ze swego majątku niczego nie zataił i że wymienił wierzycieli i dłużników z całą dokładnością.

§ 2. W razie niezłożenia przysięgi, sąd może podanie o otwarcie postępowania układowego odrzucić, a gdy nastąpiło już otwarcie postępowania układowego, może postępowanie umorzyć.

15.

Art. 11. § 1. Sąd orzeka na posiedzeniu niejawnym, jeżeli prawo niniejsze inaczej nie stanowi.

§ 2. Sąd wydaje orzeczenia w formie postanowienia. Postanowienia, od których służy środek odwoławczy, powinny być jednocześnie z wydaniem uzasadnione na piśmie.

8.

Art. 12. O umorzeniu postępowania sąd ogłasza przez obwieszczenie.

Art. 13. § 1. Jeżeli prawo niniejsze nie zawiera odmiennego przepisu, na postanowienie sądu okręgowego służy zażalenie do sądu apelacyjnego, a od postanowienia sądu apelacyjnego niema środka odwoławczego.

§ 2. Termin do wniesienia środka odwoławczego liczy się od dnia doręczenia, a jeżeli doręczenie nie jest wymagane, od dnia ogłoszenia postanowienia, jeżeli prawo niniejsze inaczej nie stanowi.

§ 3. Termin do zażalenia na postanowienie o umorzeniu postępowania liczy się od daty obwieszczenia w Monitorze Polskim.

8, 9.

Art. 14. Postępowanie ulega zawieszeniu tylko w razie śmierci dłużnika. Będzie ono umorzone, jeżeli w ciągu dwóch tygodni od daty postanowienia sądu o zawieszeniu spadkobierca nie zgłosi wniosku o podjęcie postępowania.

10.

Art. 15. § 1. Jeżeli przed rozpoznaniem podania dłużnika o otwarciu postępowania układowego wierzyciel złożył wniosek o ogłoszenie upadłości, sąd winien podanie dłużnika i wniosek wierzyciela łącznie rozpoznać i rozstrzygnąć jednym postanowieniem.

§ 2. Od daty otwarcia postępowania układowego do czasu prawomocnego rozstrzygnięcia co do układu lub umorzenia postępowania nie może być ogłoszona upadłość dłużnika.

11.

Art. 16. Jeżeli jednocześnie toczy się postępowanie, dotyczące spółki jawnej lub komandytowej, oraz postępowanie, dotyczące osobiście spółnika, odpowiadającego za zobowiązania spółki bez ograniczenia, wierzyciel spółki bierze udział w obu postępowaniach z całą swoją wierzytelnością. Zaspokojenie,

otrzymane przez wierzyciela w obu postępowaniach, nie może łącznie przewyższać całej jego wierzytelności.

3.

Art. 17. Obwieszczenia, przewidziane w prawie niniejszem, wywieszane będą w budynku sądowym oraz umieszczane w Monitorze Polskim i co najmniej w jednym dzienniku pożytnym.

Art. 18. § 1. Koszty postępowania układowego, nie włączając wynagrodzenia nadzorca sądowego i kuratora oraz zwrotu poniesionych przez nich wydatków, ponosi dłużnik.

§ 2. Wierzycielowi nie służy prawo do zwrotu kosztów czynności, podjętych przez niego w postępowaniu układowem.

13.

R o z d z i a ł I I I .

O t w a r c i e p o s t ę p o w a n i a u k ł a d o w e g o .

Art. 19. § 1. Do podania o otwarcie postępowania układowego dłużnik winien dołączyć:

- 1) propozycje układowe;
- 2) bilans z wykazem i oszacowaniem stanu czynnego i biernego;
- 3) wyciąg z rejestru handlowego, jeżeli dłużnik jest kupcem rejestrowym;
- 4) spis wierzycieli ze wskazaniem imion, nazwisk lub firm i adresów oraz wymienieniem wierzytelności i terminów ich płatności; wierzytelności, które nie są objęte postępowaniem układowem, winny być wyszczególnione oddzielnie;
- 5) wykaz udzielonych poręczeń;
- 6) wykaz tytułów egzekucyjnych przeciwko dłużnikowi.

§ 2. Do podania dłużnik winien nadto dołączyć na piśmie zapewnienie, że podane okoliczności są prawdziwe i wyczerpujące. Zapewnienie to nie może być złożone przez pełnomocnika.

14.

Art. 20. § 1. Propozycje układowe mogą obejmować tylko:

- 1) odroczenie spłaty długów;
- 2) rozłożenie spłaty długów na raty;

3) zmniejszenie sumy długów, przyczem dopuszczalne jest również i rozłożenie na raty zmniejszonej kwoty;

4) wskazanie, czy i w jaki sposób wykonanie zobowiązań objętych układem ma być zabezpieczone.

§ 2. Propozycje powinny być jednakowe w stosunku do wszystkich wierzycieli, chyba że poszczególny wierzyciel wyraźnie się zgodził na warunki mniej korzystne.

§ 3. W propozycjach dłużnik może przyznać szczególne korzyści wierzycielom, mającym drobne wierzytelności.

16.

Art. 21. § 1. Przewodniczący może zażądać opinii jednego lub kilku biegłych celem wyjaśnienia stanu majątkowego dłużnika.

§ 2. Przewodniczący może też zasięgnąć opinii izby przemysłowo-handlowej, czy otwarcie postępowania układowego jest wskazane, oraz opinii władz, urzędów, instytucyj, zrzeszeń lub stowarzyszeń co do użyteczności państwowej, gospodarczej lub społecznej przedsiębiorstwa dłużnika.

§ 3. Jeżeli otwarcia postępowania układowego żąda spółka akcyjna, przewodniczący winien zasięgnąć opinii Ministra Przemysłu i Handlu. Gdyby Minister w zakreślonym terminie opinii nie złożył, przewodniczący nada sprawie dalszy bieg.

19, 20.

Art. 22. § 1. Sąd na wniosek dłużnika może wstrzymać wszczętą przeciwko niemu egzekucję w poszukiwaniu wierzytelności, objętej postępowaniem układowym, gdyby egzekucja mogła uniemożliwić lub utrudnić zawarcie układu.

§ 2. W przypadkach niecierpiących zwłoki przewodniczący może sam wydać takie zarządzenie, winien je wszakże przedstawić do rozpoznania sądowi na najbliższym posiedzeniu.

21.

Art. 23. § 1. Dłużnik może podanie o otwarcie postępowania układowego cofnąć aż do chwili przyjęcia układu przez wierzycieli.

§ 2. Jeżeli dłużnik cofnął podanie, sąd umorzy postępowanie.

22, 23.

Art. 24. § 1. Przed rozstrzygnięciem podania sąd może zażądać wyjaśnień, a w razie potrzeby zarządzić przeprowadze-

nie dowodów lub wyznaczyć rozprawę, na którą wzywa dłużnika. Na rozprawie będą także wysłuchani wierzyciele, którzy się stawiają.

§ 2. Postanowienie powinno być wydane w ciągu dwóch tygodni od daty wniesienia podania.

§ 3. Na postanowienie, uwzględniające podanie o otwarcie postępowania układowego, niema zażalenia. Na postanowienie sądu apelacyjnego, oddalające podanie, służy skarga kasacyjna.

24.

Art. 25. § 1. W postanowieniu o otwarciu postępowania układowego sąd wyznaczy sędziego delegowanego, nadzorcę sądowego oraz terminy sprawdzenia wiarygodności. Terminy winny być wyznaczone w ten sposób, aby sprawdzenie było ukończone w ciągu dwóch miesięcy od daty otwarcia postępowania układowego.

§ 2. Postanowienie o otwarciu postępowania układowego sąd doręcza dłużnikowi oraz wierzycielom według wskazanych przez niego adresów.

§ 3. Otwarcie postępowania układowego sąd poda do publicznej wiadomości przez obwieszczenie.

25.

Art. 26. § 1. Sędzia delegowany kieruje tokiem postępowania, ma nadzór nad czynnościami nadzorca, nadto pełni te czynności postępowania, które nie należą do sądu.

§ 2. Na zarządzenia sędziego delegowanego służy dłużnikowi i wierzycielom zażalenie w ciągu tygodnia do sądu okręgowego, jeżeli prawo niniejsze inaczej nie stanowi. Termin tygodniowy, jeżeli prawo niniejsze nie zawiera odmiennego przepisu, liczy się od daty ogłoszenia zarządzenia, a jeżeli zarządzenia nie ogłoszono, od daty jego doręczenia.

31.

Art. 27. Postanowienie o otwarciu postępowania układowego będzie na żądanie sędziego delegowanego ujawnione z urzędu w księgach hipotecznych oraz w innych księgach i rejestrach, do których wpisany jest majątek dłużnika.

29.

Art. 28. § 1. Od daty otwarcia postępowania układowego aż do czasu prawomocnego rozstrzygnięcia co do ukła-

du lub umorzenia postępowania, dłużnik nie może bez zgody nadzorcy rozrządzać swym majątkiem, ani zaciągać zobowiązań, o ile to przekracza zakres zwykłego zarządu. Czynności prawne, wbrew temu przepisowi zawarte, są w stosunku do wierzycieli bezskuteczne, jeżeli strona druga wiedziała, że dłużnik przekroczył granice zwykłego zarządu przedsiębiorstwa, a nadzorca nie udzielił na to zezwolenia lub temu się sprzeciwił. Zobowiązania, zaciągnięte za zezwoleniem nadzorcy lub niewymagające takiego zezwolenia, nie są objęte postępowaniem układowym.

§ 2. Zbycie ani obciążenie praw dłużnika, wpisanych do ksiąg lub rejestrów, nie może nastąpić bez zezwolenia nadzorcy od daty ujawnienia w tych księgach i rejestrach postanowienia o otwarciu postępowania układowego.

30, 34.

Art. 29. § 1. Po otwarciu postępowania układowego do czasu prawomocnego rozstrzygnięcia co do układu albo umorzenia postępowania nie może być dokonywana spłata długów, objętych postępowaniem.

§ 2. Nie może być również w tymże czasie wszczęta lub prowadzona dalej przeciwko dłużnikowi egzekucja w poszukiwaniu wierzytelności, objętych postępowaniem układowym, oraz nie mogą być uzyskiwane hipoteki sądowe. Postępowanie egzekucyjne, wszczęte wcześniej, będzie zawieszona.

27.

Art. 30. Otwarcie postępowania układowego nie tamuje możliwości wszczynania przeciwko dłużnikowi nowych spraw sądowych. Koszty procesu obciążają powoda, jeżeli nie było przeszkody do wciągnięcia wierzytelności w całości na listę wierzytelności.

38.

Art. 31. § 1. Nadzorca sądowy sprawuje pod kontrolą sędziego delegowanego nadzór nad przedsiębiorstwem dłużnika.

§ 2. Nadzorca pełni swoje obowiązki do czasu prawomocnego zatwierdzenia układu przez sąd albo do czasu ukończenia postępowania w inny sposób.

§ 3. Nadzorca sądowy przed przystąpieniem do pełnienia swoich czynności składa wobec sędziego delegowanego przyrzeczenie sumiennego wykonywania obowiązków.

§ 4. Ze swych czynności nadzorca sądowy obowiązany jest składać sędziemu delegowanemu sprawozdania.

§ 5. Sąd może na wniosek lub z urzędu usunąć nadzorcę i wyznaczyć innego. Na postanowienie sądu niema zażalenia.
32, 37.

Art. 32. Nadzorca sądowy odpowiada za szkodę, wyrządzoną niesumieinnem pełnieniem obowiązków.

Art. 33. § 1. Nadzorca sądowy winien niezwłocznie przystąpić:

1) do zamknięcia ksiąg dłużnika;

2) do sprawdzenia złożonego przez dłużnika bilansu, stanu czynnego i biernego majątku dłużnika oraz spisu wierzycieli, jakoteż do zbadania stanu przedsiębiorstwa.

§ 2. Nadzorca może, za zgodą sędziego delegowanego, powołać jednego lub kilku biegłych.

33.

Art. 34. § 1. Jeżeli dłużnik działa wbrew zarządzeniom sędziego delegowanego lub nadzorcy, sąd może umorzyć postępowanie.

§ 2. Na wniosek nadzorcy sąd może, po wysłuchaniu dłużnika, przekazać nadzorcy całkowity lub częściowy zarząd majątku, jeżeli dłużnik utrudnia nadzorcy spełnienie prawidłowego nadzoru lub działa na szkodę wierzycieli. W tym przypadku sąd może również umorzyć postępowanie.

35, 36.

Art. 35. § 1. W postępowaniu sądowym uznanie przez dłużnika roszczenia strony przeciwnej, zrzeczenie się roszczenia, zawarcie ugody lub przyznanie okoliczności, dla wyniku sporu istotnych, bez zgody nadzorcy nie ma skutków prawnych.

§ 2. Nadzorca sądowy może w każdym stanie postępowania sądowego wziąć udział w procesie po stronie dłużnika z uprawnieniami interwenienta ubocznego; do interwencji tej odpowiednio stosuje się przepisy o spółuczestnictwie jednolitem.

39.

Art. 36. § 1. Nadzorca sądowy ma prawo do wynagrodzenia, które po wysłuchaniu jego i dłużnika sąd oznaczy sto-

sownie do poniesionych przez nadzorcę trudów, oraz prawo do zwrotu wydatków, które wyłożył z powodu swoich czynności.

§ 2. Na poczet wynagrodzenia sąd może przyznawać nadzorcy zaliczki w miarę dokonanych czynności.

§ 3. Zażalenie na postanowienie sądu, określające wynagrodzenie, służy tylko dłużnikowi i nadzorcy.

40.

R o z d z i a ł I V .

Sprawdzenie wierzytelności.

Art. 37. § 1. Zgłoszenie wierzytelności winno nastąpić przed upływem wyznaczonych terminów sprawdzenia.

§ 2. W zgłoszeniu wierzyciel wymieni sumę i tytuł wierzytelności oraz przedstawi dowody.

26.

Art. 38. Wierzyciel, zamieszkały zagranicą, obowiązany jest obrać sobie w Polsce zamieszkanie dla doręczeń.

Art. 39. Potrącenie wzajemnych długów między dłużnikiem a wierzycielem nie jest dopuszczalne, jeżeli wierzyciel:

1) stał się dłużnikiem po otwarciu postępowania układowego;

2) będąc dłużnikiem, stał się po otwarciu postępowania układowego wierzycielem przez nabycie w drodze przelewu lub indosu wierzytelności, powstałej przed otwarciem tego postępowania. Potrącenie jednak jest dopuszczalne, jeżeli nabycie nastąpiło wskutek zapłacenia długu, za który nabywca odpowiadał osobiście albo pewnymi przedmiotami majątkowymi, i jeżeli odpowiedzialność nabywcy za dług powstała przed datą, kiedy podanie dłużnika o otwarcie postępowania układowego wpłynęło do sądu.

28.

Art. 40. Sprawdzenie wierzytelności dokonane będzie przez sędziego delegowanego.

41.

Art. 41. W wyniku sprawdzenia sędzia delegowany wciążnie na listę te wierzytelności, które są oparte bądź na wpisach

w księgach handlowych dłużnika, bądź na tytułach bezspornych, bądź też są wymienione przez dłużnika w spisie wierzycieli i nie budzą wątpliwości, chociażby nie było zgłoszenia ze strony samego wierzyciela. Do kapitału, od którego należą się odsetki, dopisuje się je do dnia otwarcia postępowania układowego.

41.

Art. 42. Wierzytelności warunkowe oraz wierzytelności, których płatność jeszcze nie nastąpiła, będą również wciągnięte na listę.

41.

Art. 43. Jako wartość prawa do powtarzających się świadczeń, co do czasu trwania oznaczonych, będzie na listę wciągnięta suma świadczeń za cały czas ich trwania; jeżeli czas trwania świadczeń nie jest oznaczony, wciągnięta będzie na listę wartość prawa z dnia otwarcia postępowania.

42.

Art. 44. Wierzytelność niepieniężna będzie oszacowana i wciągnięta na listę według wartości z dnia otwarcia postępowania układowego.

42.

Art. 45. Wierzytelność w pieniądzech zagranicznych będzie wciągnięta na listę po przeliczeniu na pieniądze krajowe, bez względu na termin płatności, według kursu giełdy warszawskiej w dniu otwarcia postępowania układowego, a gdyby takiego kursu nie było — według ceny targowej z tej daty.

Art. 46. § 1. Wciągnięciu na listę nie ulegają wierzytelności, które nie są objęte postępowaniem układowym.

§ 2. Wierzytelności, zabezpieczone hipoteką, w rejestrze lub prawem zastawu, mogą być wciągnięte na listę wierzytelności, jeżeli wierzyciel zrzeknie się tego zabezpieczenia.

43.

Art. 47. Sąd na przedstawienie sędziego delegowanego z ważnych powodów może wyznaczyć dodatkowe terminy sprawdzenia.

45.

Art. 48. § 1. Termin do zażalenia na wciągnięcie lub odmowę wciągnięcia wierzytelności na listę liczy się od ostatniego terminu sprawdzenia.

§ 2. Postanowienie co do wciągnięcia wierzytelności na listę nie pozbawia osób interesowanych prawa wytoczenia powództwa przed sądem właściwym, tak co do istoty, jak i wysokości roszczenia.

44.

Art. 49. Po upływie terminów sprawdzenia na listę mogą być wciągnięte wierzytelności tylko tych wierzycieli, którzy nie zgłosili się w czasie właściwym z przyczyn od nich niezależnych.

45.

Art. 50. Wciągnięcie wierzytelności na listę uprawnia wierzyciela do udziału w postępowaniu i określa sumę, z którą może on uczestniczyć w zgromadzeniach wierzycieli.

46.

R o z d z i a ł V.

Zgromadzenie wierzycieli i układ.

Art. 51. § 1. Po upływie terminów sprawdzenia sędzia delegowany zwoła zgromadzenie wierzycieli, na które wezwie również dłużnika i nadzorcę sądowego. Zgromadzenie winno się odbyć w ciągu miesiąca od ostatniego terminu sprawdzenia. Jednocześnie z zawiadomieniem o zgromadzeniu doręczone będą wierzycielom propozycje układowe dłużnika, który w tym celu winien złożyć odpisy propozycji.

§ 2. W zgromadzeniu mogą brać udział także wierzyciele, którzy nie są wciągnięci na listę, lecz przedstawiają prawomocne orzeczenie, stwierdzające ich wierzytelność.

47.

Art. 52. Do skuteczności uchwał zgromadzenia wierzycieli niezbędna jest obecność przynajmniej połowy wszystkich wierzycieli, uprawnionych do uczestniczenia w zgromadzeniu. Za obecnego uważa się i tego wierzyciela, który oddał swój głos na piśmie, na którym jego podpis jest uwierzytelniony

przez notariusza lub władzę gminną. Podpis adwokata nie wymaga uwierzytelnienia.

48.

Art. 53. § 1. W braku wymaganej liczby wierzycieli sędzia delegowany może na wniosek dłużnika wyznaczyć nowy termin zgromadzenia. Zarządzenie to ogłosi na zgromadzeniu.

§ 2. Pomiędzy pierwszym a drugim zgromadzeniem winien upłynąć najmniej tydzień, a nie więcej, niż dwa tygodnie. Gdyby i na drugie zgromadzenie nie przybyła wymagana liczba wierzycieli, sąd umorzy postępowanie.

49.

Art. 54. W razie nieusprawiedliwionego niestawiennictwa dłużnika osobiście lub przez pełnomocnika na zgromadzeniu, sąd umorzy postępowanie.

Art. 55. Zgromadzenie wierzycieli rozpoczyna się ustaleniem listy obecności, do której wpisuje się również osoby, które oddały swój głos na piśmie. Po złożeniu sprawozdania przez nadzorcę sędzia delegowany przedstawi propozycje układowe.

50.

Art. 56. § 1. Na zgromadzeniu dłużnik i wierzyciele mogą zgłaszać zmiany i uzupełnienia propozycji układowych.

§ 2. Zmiany i uzupełnienia, zgłoszone przez wierzycieli, mogą być przedmiotem obrad i głosowania, o ile dłużnik na nie się zgodzi.

§ 3. Nad zmianami i uzupełnieniami, które dają wierzycielom większe korzyści, obraduje się i głosuje na tem samem zgromadzeniu; w innych przypadkach sędzia delegowany zwoła ponowne zgromadzenie, które winno się odbyć nie później, niż w ciągu miesiąca.

§ 4. W zawiadomieniach o tem zgromadzeniu podana będzie wszystkim wierzycielom treść zmienionych propozycji.

§ 5. Na ponownem zgromadzeniu zmiana ani uzupełnienie propozycji nie są dopuszczalne.

51.

Art. 57. Sędzia delegowany zarządza głosowanie z listy obecności, uwzględniając głosy, oddane na piśmie.

50

Art. 58. § 1. Układ jest przyjęty, jeżeli za nim wypowiedzie się większość głosujących wierzycieli, mających łącznie nie mniej, niż dwie trzecie części ogólnej sumy wierzytelności, które uprawniają do uczestniczenia w zgromadzeniu.

§ 2. Jeżeli dłużnik chce uzyskać zmniejszenie długu ponad czterdzieści procent, większość wierzycieli głosujących za układem powinna mieć łącznie nie mniej, niż cztery piąte części ogólnej sumy wierzytelności, które uprawniają do uczestniczenia w zgromadzeniu.

52.

Art. 59. W głosowaniu nie mają prawa brać udziału małżonek dłużnika, jego krewny lub powinowaty w linii prostej, krewny lub powinowaty w linii bocznej do drugiego stopnia włącznie, przysposabiający dłużnika lub przez niego przysposobiony, oraz, gdy dłużnikiem jest spółka, spółnik, będący wierzycielem. Również nie głosują inni wierzyciele, jeżeli uczestniczą w zgromadzeniu z tytułu wierzytelności, nabytych od wyżej wskazanych osób po dniu, w którym dłużnik wniósł do sądu podanie o otwarcie postępowania układowego.

52.

Art. 60. Jeżeli dłużnikiem jest spółdzielnia, układ jest przyjęty, gdy za jego zawarciem wypowiedzą się wszyscy wierzyciele.

Art. 61. § 1. Jeżeli układ nie dojdzie do skutku z powodu braku jednej lub obu wymaganych większości, sędzia delegowany na wniosek dłużnika może stosownie do okoliczności odroczyć zgromadzenie najdalej na dwa tygodnie. O odroczeniu sędzia ogłosi na zgromadzeniu.

§ 2. Uchwała wierzycieli, zapadła w nowym terminie, jest ostateczna.

53.

Art. 62. Jeżeli układ nie dojdzie do skutku, sąd umorzy postępowanie.

Art. 63. W razie zawarcia układu wierzyciele taką samą większością, jaką układ przyjęli, postanowią, czy należy wyznaczyć kuratora celem nadzoru nad wykonaniem układu, oraz wskażą osoby, z pośród których kurator ma być wyznaczony.

54.

Art. 64. § 1. Osnowa układu będzie wciągnięta do protokołu. W protokole należy wymienić wierzycieli, głosujących ustnie bądź na piśmie za układem lub przeciwko układowi.

§ 2. Protokół podpisują sędzia delegowany i protokolant.
54.

Art. 65. § 1. Sędzia delegowany na temże zgromadzeniu zawiadomi wierzycieli i dłużnika o terminie, w którym sąd rozpozna układ.

§ 2. Sąd po przeprowadzeniu rozprawy układ zatwierdza albo zatwierdzenia układu odmawia.

55.

Art. 66. Sąd odmówi zatwierdzenia układu:

1) jeżeli układ był niedopuszczalny w myśl przepisów niniejszego prawa;

2) jeżeli zwołanie zgromadzenia wierzycieli lub głosowanie odbyło się wbrew przepisom prawa niniejszego, o ile uchylenia mogły mieć istotny wpływ na wynik głosowania;

3) jeżeli układ sprzeciwia się dobrym obyczajom lub porządkowi publicznemu.

56.

Art. 67. Sąd może odmówić zatwierdzenia układu:

1) jeżeli warunki układu są zbyt krzywdzące dla wierzycieli, którzy głosowali przeciwko układowi;

2) jeżeli dłużnik po otwarciu postępowania układowego dopuścił się w zarządzaniu lub rozrządzaniu swoim majątkiem czynów, wyrządzających wierzycielom szkodę.

57.

Art. 68. Postanowienia co do zatwierdzenia układu nie doręczają się.

Art. 69. Na postanowienie sądu apelacyjnego, odmawiające zatwierdzenia układu, służy skarga kasacyjna.

59.

Art. 70. § 1. Układ obowiązuje wszystkich wierzycieli, nie wyłączając tych, których wierzytelności podlegały wciągnięciu na listę, lecz nie były wciągnięte.

§ 2. Wierzycieli, których dłużnik rozmyślnie nie ujawnił i którzy w postępowaniu nie uczestniczyli, zatwierdzony układ nie obowiązuje.

61.

Art. 71. Układ nie narusza praw wierzyciela w stosunku do spółdłużnika i poręczyciela dłużnika.

62.

Art. 72. § 1. Wyciąg z listy wierzytelności łącznie z wypisem prawomocnego postanowienia, zatwierdzającego układ, jest tytułem egzekucyjnym przeciwko dłużnikowi. Jest również tytułem egzekucyjnym przeciwko temu, kto dał zabezpieczenie wykonania układu, jeżeli złożony został w sądzie dokument, stwierdzający danie zabezpieczenia.

§ 2. Nie dotyczy to wierzytelności warunkowych i zaprzeczonych przez dłużnika.

60.

Art. 73. § 1. Po uprawomocnieniu się postanowienia, zatwierdzającego układ, dłużnik odzyskuje całkowitą możliwość zarządzania i rozrządzania swoim majątkiem, o ile układ nie przewiduje ograniczeń do czasu wykonania przyjętych przez dłużnika zobowiązań.

§ 2. Jednocześnie będą wciągnięte do ksiąg hipotecznych i rejestrów wpisy, zabezpieczające wykonanie układu. Wpisy te będą dokonane na wniosek dłużnika, każdego z wierzycieli lub wyznaczonego przez sąd kuratora.

§ 3. Egzekucje co do wierzytelności, objętych postępowaniem układowym, wszczęte przeciwko dłużnikowi przed otwarciem tego postępowania, ulegają umorzeniu.

63.

Art. 74. Wpisy o otwarciu postępowania układowego, po prawomocnem zatwierdzeniu układu lub umorzeniu postępowania, będą wykreślone na podstawie postanowienia, zatwierdzającego układ lub umarzającego postępowanie.

63, 64.

Art. 75. Sąd wyznaczy kuratora celem nadzoru nad wykonaniem układu, jeżeli w tej mierze zapadła uchwała zgroma-

dzenia wierzycieli. Kuratorem może być dotychczasowy nadzorca sądowy.

65.

Art. 76. § 1. Kurator winien czuwać nad sumiennym wypełnieniem układu przez dłużnika. W tym celu służy mu prawo kontroli przedsiębiorstwa dłużnika oraz dostęp do korespondencji i ksiąg przedsiębiorstwa.

§ 2. Sąd może usunąć kuratora z powodu nienależytego wykonywania obowiązków i wyznaczyć innego.

§ 3. Do wynagrodzenia kuratora stosuje się odpowiednio przepisy o wynagrodzeniu nadzorcy.

66.

R o z d z i a ł VI.

Uchylenie układu.

Art. 77. § 1. Jeżeli po zawarciu układu dłużnik został prawomocnie skazany za przestępstwo, polegające na tem, że przed układem w celu pokrzywdzenia wierzyciela ukrywał przedmioty majątkowe albo zaciągnął pozorne zobowiązania lub zawarł inne pozorne umowy, że udzielił lub obiecał udzielić wierzycielowi korzyści majątkowej za działanie na szkodę innych wierzycieli w czasie postępowania układowego, albo że prowadził księgowość kupiecką w sposób niezgodny z prawdą, uszkadzał, ukrywał, przerabiał lub podrabiał księgi lub dokumenty handlowe, sąd na wniosek wierzyciela, po przeprowadzeniu rozprawy, uchyli układ. Wniosek o uchylenie układu będzie odrzucony, jeżeli został zgłoszony po upływie dwóch lat od daty prawomocnego zatwierdzenia układu.

§ 2. Jeżeli dłużnik nie wykonywa wynikających z układu zobowiązań, sąd na wniosek wierzyciela lub kuratora, po przeprowadzeniu rozprawy, może uchylić układ. Na postanowienie, oddalające wniosek, niema zażalenia.

§ 3. Uchylenie układu z innych przyczyn, niż wymienione w paragrafach poprzedzających, nie jest dopuszczalne.

67, 68.

Art. 78. § 1. Na rozprawę w przypadkach, przewidzianych w artykule poprzedzającym, wezwani będą dłużnik i wierzyciel, zgłaszający wniosek, jak również kurator, gdy jest

uprawniony do zgłoszenia wniosku. Będą dopuszczeni do rozprawy także inni wierzyciele, którzy się stawią bez wezwania.

§ 2. Postanowienie o uchyleniu układu będzie doręczone wierzycielom.

Art. 79. Jeżeli dłużnik udzielił niektórym wierzycielom korzyści większych, niż przewidziane w układzie, każdy wierzyciel w ciągu dwóch lat od daty prawomocnego zatwierdzenia układu może w drodze powództwa żądać solidarnie od dłużnika i wierzyciela, który osiągnął niedozwoloną korzyść, uiszczenia sumy, o jaką w układzie zmniejszona została wierzytelność żądającego. Wierzyciel, który osiągnął niedozwoloną korzyść, odpowiada tylko do wysokości tej korzyści.

68.

Art. 80. W razie uchylenia układu, wypłacone na jego podstawie sumy nie będą zwrócone, lecz będą zarachowane na poczet wierzytelności, a zabezpieczenia, dane na pewno wykonywania układu, pozostają w mocy, chyba że z warunków zabezpieczenia co innego wynika.

70.

R o z d z i a ł VII.

Ukończenie postępowania.

Art. 81. § 1. Sąd na wniosek dłużnika lub kuratora po stwierdzeniu, że wszystkie zobowiązania, wynikające z układu, zostały wykonane, uzna postępowanie za ukończone.

§ 2. Postanowienie o ukończeniu postępowania będzie podane do publicznej wiadomości przez obwieszczenie. Termin do zażalenia na to postanowienie liczy się od dnia obwieszczenia w Monitorze Polskim.

§ 3. Na podstawie prawomocnego postanowienia o ukończeniu postępowania będą wykreślone z ksiąg hipotecznych i rejestrów wpisy o zabezpieczeniu wykonania układu.

71.

R o z d z i a ł VIII.

Przepisy przejściowe i końcowe.

Art. 82. Postępowanie w przedmiocie odroczenia wypłat i postępowanie układowe, wszczęte na podstawie dotychczas-

wych przepisów prawnych, będą ukończone według tychże przepisów. Jednakże udzielenie dalszego odroczenia wypłat po wejściu w życie niniejszego prawa jest niedopuszczalne.

77.

Art. 83. Z dniem wejścia w życie niniejszego prawa tracą moc dotychczasowe przepisy w zakresie, przez prawo to unormowanym. W szczególności uchyla się:

1) rozporządzenie Prezydenta Rzeczypospolitej o zapobieganiu upadłości z dnia 23 grudnia 1927 r. (Dz. U. R. P. z 1928 r. Nr. 3, poz. 20);

2) rozporządzenie Prezydenta Rzeczypospolitej o zapobieganiu upadłości z dnia 6 marca 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr. 27, poz. 244);

3) austriacką ordynację ugodową wraz z przepisami wprowadzającymi, wydaną rozporządzeniem cesarskim z dnia 10 grudnia 1914 r. (Dz. u. p. austr. Nr. 337).

79.

Art. 84. § 1. Minister Sprawiedliwości może w drodze rozporządzenia wydać przepisy o wynagrodzeniu za całość czynności nadzorcy i kuratora w postępowaniu układowem.

§ 2. Do czasu wydania tych przepisów wynagrodzenie nadzorcy i kuratora będzie wyznaczane w sumie nie wyższej od przewidzianej w przepisach o wynagrodzeniu adwokatów za takie czynności.

Art. 85. Wykonanie niniejszego prawa porucza się Ministrowi Sprawiedliwości.

81.

Art. 86. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem...

82.

SPIS RZECZY

	Art	Str.
P r z e d m o w a		3— 4
R o z d z i a ł I. Podstawy i warunki otwarcia postępowania układowego	1— 5	5— 6
R o z d z i a ł II. Przepisy ogólne o postępowaniu	6—18	7— 9
R o z d z i a ł III. Otwarcie postępowania układowego	19—36	9—14
R o z d z i a ł IV. Sprawdzenie wierzytelności	37—50	14—16
R o z d z i a ł V. Zgromadzenie wierzycieli i układ	51—76	16—21
R o z d z i a ł VI. Uchylenie układu	77—80	21—22
R o z d z i a ł VII. Ukończenie postępowania	81	22
R o z d z i a ł VIII. Przepisy przejściowe i końcowe	82—86	22—23

„Komisja Kodyfikacyjna“ ukazuje się zeszytami w miarę nagromadzonego materiału. Cenę pojedynczego zeszytu oznacza się w stosunku do liczby arkuszy.

Ogólnego zbioru № 77.

Wydawnictwo urzędowe Komisji Kodyfikacyjnej, Mokotowska 14.

Drukarnia Mazowiecka, Warszawa, ul. Szpitalna 1, tel. 649-04.

Druk ukończono dnia 29 maja 1934.